

C A P U T X I.

*Uterior VIENNÆ amplificatio, ac munitio, cum brevi
Chronico rerum ad eam maxime pertinentium, usque ad
mortem FRIDERICI Bellicosi, ultimi AUSTRIÆ
Ducis ex stirpe BABENBERGICA.*

A NNO C. 1177. LEOPOLDUS DUX, Virtuofus di-
ctus, regimen AUSTRIÆ auspicatur.

ANNO 1182. LEOPOLDUS Virtuofus in Palæstinam
per Hungariam proficiscitur: inde sub ipsas nascentis
Salvatoris ferias per Styriam VIENNAM revertitur.
S. Crucis partem, magnitudine sua manum Viri æquan-
tem, quam secum attulit, Claustro ad SATTELBACH
donat, quod quidem inde majorem celebritatem, non
tamen Sanctæ Crucis nomen primum indeptum est; hoc
enim jam a S. LEOPOLDO in foundationis literis ei contri-
butum fuit.

Eodem itinere Fratres HIEROSOLYMITANOS, seu
TEMPLARIOS, secum adducit. Ita CUSPINIANUS, &
LAZIUS in LEOPOLDO VI.

Anno

Anno 1184. IV. Non. Jan. VIENNÆ obit THEODORA HENRICI JASOMIRGOTT Vidua, & pone Maritum apud Scotos humatur.

Anno 1186. LEOPOLDUS Dux Templariis Templum ædificat, subinde ad B. VIRGINEM Rotundam dictum. INSPRUGGER in Austria mappis Geographicis distincta P. I. p. 62.

Anno 1187. VIENNÆ magna annonæ caritas, lues pecorum, & hominum. Septembri mense magna solis eclipsis. Denique VI. Non. Oct. Hierosolyma a Saracenis sub SALADINO capitur. CALLESIVS & Chron. Austr. ad hunc annum.

Anno 1189. FRIDERICUM I. Imperatorem, cum natu minore filio FRIDERICO & magno comitatu, secundo Danubio advenientem, dum cum exercitu in Palæstinam tenderet, VIENNÆ LEOPOLDUS splendide accipit, & liberaliter habet. Testantur hoc literæ FRIDERICI datæ VIENNÆ anno præsentis, XV. Cal. Junii. Apud MEICHELPEK. T. I. p. 380.

Anno C. 1190. FRIDERICUS Imperator haud procul Seleucia ignoti fluminis gurgite hauritur IV. Idus Junii; successorem nactus filium HENRICUM VI., cognomento Asperum. Ignarus hujus fati LEOPOLDUS in Palæstinam abit.

Anno C. 1191. In Ptolemaidis oppugnatione inclarescit; sed offensus a RICHARDO Anglorum Rege, capta urbe in AUSTRIAM redit.

Anno 1192. Ex conventionē, sex abhinc annis cum OTTOKARO VI. ultimo STYRIÆ Duce inita, eoque hoc anno defuncto, LEOPOLDUS DUX STYRIÆ inauguratur Wormatiæ IX. Cal. Junii a Cæsare HENRICO VI.

Anno C. 1192. 20. Decembris (ut habet RADOLPHUS de Diceto Imagi. Hist. Col. 668.) qui erat Dominicus dies, quo carnibus vesci licet, ERDBERGÆ prope VIENNAM LEOPOLDUS DUX RICHARDUM Angliæ Regem, facto in Adria naufragio clam hac transeuntem, & latendi gratia veru versantem intercipit, ac custodiæ mandat.

Ineunte anno 1193. RICHARDUM ad HENRICUM Imperatorem, Ratisbonæ eo tempore degentem deducit LEOPOLDUS; sed quod transigendæ rei maturitas nondum adesset, iterum reductum HADMARO CHUNRINGIO Tirnsteinensi in arce custodiendum committit. *V. Chron. REICHERSPERG. & CALLESIIUM* ad hunc annum. Mense dein Martio X. Cal. April. eundem HENRICO Cæsari Spiræ tradit.

Eodem anno & ab incendio, & ab eluvione VIENNA patitur. *Chron. Austr.*

Anno sequenti 5. Febr. LEOPOLDUS Dux RICHARDO libertatem impetrat, acceptis ab eo WORMATIÆ septem obsidibus, & quinta promissi lytri parte, nempe bis mille libris argenti. Magna hoc anno VIENNÆ & in Germania fames.

Exeunte anno VII. Cal. Januarii, AUSTRIÆ ac STYRIÆ Dux LEOPOLDUS, Græcii equo lapsus crus confringit; ex quo imperite rescisso II. Cal. Januarii extinguitur, primum per Hardbergensis Ecclesiæ rectorem, dein etiam per evocatum e vicinia Salisburgensem Antistitem ADALBERTUM a noxis absolutus.

Quis jam credet Anglico ære, quod & modicum, & paucis ante mensibus accepit, altero tanto auctam, munitamque ab hoc Duce VIENNAM fuisse? Rectius ista filio ejus, LEOPOLDO Glorioso, quidquid contra occinat ENNENCKELIUS, reservantur; tribus enim duntaxat Anglis stipatus ERDBERGAM subiit RICHARDUS, nec plures septenis obsides misit; anne horum humeris tam cito perfecta sit VIENNÆ munitio? Inchoasse tamen suburbiorum munitionem persuadent tot Authores domestici: ENNENCKELIUS, HAGENUS, HASELBACHIUS, CUSPINIANUS, & TABULÆ CLAUSTRO-NEOBURGENSES, quibus saltem aliquid tribuendum.

Pro LEOPOLDO patre gubernium AUSTRIÆ & STYRIÆ capessit FRIDERICUS, dictus Catholicus.

Anno 1195. servata sibi AUSTRIA, STYRIAM LEOPOLDO, fratri natu minori, regendam cedit.

Anno C. 1197. WOLFGERUS Pataviensis Episcopus, haud dubie FRIDERICI Ducis hortatu, jam in eo erat, ut in sacratoris curæ partem Antistitem sibi a COELESTINO III. Pontifice exoraret, VIENNENSI in urbe constituendum: sed Palæstinæ expeditio, FRIDERICI Ducis præmaturus obitus, WOLFGERI ipsius in Patriarchalem Aquilejæ sedem consecuta translatio moram consilio injecere. CALLESIUS P. II. Annal. Austr. p. 142, ex literis INNOCENTII III. ad MANEGOLDUM Pafaviensem Episcopum.

FRIDERICUS DUX in Palæstinam iter suscipit.

Eodem anno, dum compositis Siciliae rebus trajectum in Palæstinam MESSANÆ operitur HENRICUS VI. Imperator, ibidem obit. Qui Imperium pro eo ambirent, æmuli confestim exstiterunt, PHILIPPUS defuncti frater, & OTTO Saxoniae Dux; sed sacrae in Palæstina expeditionis Principes jam FRIDERICUM, HENRICI filium, ei successorem designarunt.

Anno 1198. XVII. Cal. Maji, ad Superos in terra sancta abiit FRIDERICUS Austriae, & Styriae Dux: cui successit suo jam jure frater LEOPOLDUS, qui VII., & postea Gloriosus audiit.

Hic continuo VIENNENSIBUS Municipales leges, emporii jura, aliaque privilegia impertit. Vide LAZIUM Rer. Vienn. L. 2. c. 7. Anno

Anno circiter 1200. continuato Patris sui labore suburbia, quæ nunc STUBENSIS PORTÆ regione continentur intra urbem, fossis ac muro LEOPOLDUS cingit; stetisse enim ea jam tunc, ac cumprimis templum S. STEPHANI, ac stratum lanarum, seu WOLLZEIL, constat ex literis foundationis Scotorum. De cantorum autem, ut nunc vocant, germanice SINGER - vel SINNINGER-STRASSE, ac coriariorum seu Romanorum platea, vulgo RIEMER-vel RÖMERSTRASSE fidem facit CALLESIUS P. I. Annal. Auftr. pag. 541 & 542.

Neque tamen totam, quanta nunc est, urbem muris clausit LEOPOLDUS Gloriosus, ut infra patebit. Patres certe Conventuales adhuc post 24 annos in suburbio locati dicuntur.

Sub initium ejusdem anni 1200. VIENNAM subire Equites Teutonici Hospitalis S. Mariæ Hierosolymis, testante INSPRUGGER in Austria mappis illustrata. RAYMUNDUS DUELLIUS in Hist. Ord. Equit. Teut. P. III. pag. 40. memorat duntaxat eos certis redditibus dotatos ac stabilitos sub LEOPOLDO VII. fuisse. Confedisse eos statim, ubi domus nunc & Ecclesia TEUTONICA sita est, infra videbimus ad Annum 1258. Ecclesia tamen eorum S. ELISABETHÆ dicata tum nondum fuit, quippe in vivis etiamnum existenti.

Sub idem tempus Equites S. Joan. Hierosolymitani dein RHODII, demum MELITENSES dicti, domum &

Ecclesiam S. JOANNIS BAPTISTÆ in platea Carinthiaca, quæ tunc extra urbem fuit, exstruxerunt.

Anno itidem 1200. LEOPOLDUS Dux VIENNÆ a WOLFGERO Passav. Antistite die Pentecostes accingitur militari baltheo, præsentate CHUNRADO Moguntino, & EBERHARDO Salisburgenfi Archi-Episcopo. CALLESIIUS ad hunc annum.

Eodem anno NEOSTADIUM condit. CALLES.

Anno 1201. IV. Non. Maji media hora VIENNA vehementi terræ motu concutitur. CALLESIIUS.

Contractis priore anno sponsaliis, hoc anno 1203. LEOPOLDUS, præsentate PHILIPPO Germaniæ Rege, & magno Procerum comitatu, nuptiarum solennia cum THEODORA COMNENA celebrat VIENNÆ. Chron. Austr. CALLESIIUS Annal. Austr. P. II. pag. 166. & 167.

Anno 1204. Constantia EMERICI Hungariæ Regis vidua, ab ANDREA Tutore metuens, cum filio LADISLAO VIENNAM confugit. Sed hoc, anno 1205. ibidem extincto, ANDREAS patruus Regnum jure obtinet; CONSTANTIA vero ad fratrem Arragoniæ Regem in Hispaniam revertitur. Chron. Austr.

Anno C. 1207. urget apud Pontificem LEOPOLDUS Episcopatum VIENNENSEM. Sic enim hoc anno ad MANEGOLDUM Passaviensem Episcopum scribit INNOCENTIUS III. „ Unde considerans dictus Nobilis (LEO-

„ POLDUS Dux) - - nobis humiliter supplicavit; ut
„ specialem ordinare Pastorem super gregem Domini-
„ cum dignaremur, locum congruentem designans, in
„ quo decenter constitui posset Ecclesia Cathedralis,
„ VIENNAM videlicet civitatem, quæ post Coloniam
„ una de melioribus Teutonici Regni urbibus esse dicitur,
„ amœna flumine, situ prædita, civibus populosa, in
„ qua dudum Episcopalis sedes noscitur exstitisse. Hæ
literæ extant apud STEPHANUM BALUZIUM T. II.
Epist. INNOCENTII III. L. X. Epist. 52.

Et vero res prope confecta erat; cum dubia primum
Episcopatus dos moram injecit, rerum dein in Germa-
nia conversio, interfecto PHILIPPO Cæsare, negotium dis-
cussit. CALLESIUS P. II. Annal. Austr. p. 179.

Anno 1208. Ab OTTONE Palatino de WITTEL-
SPACH occiditur PHILIPPUS Germaniæ Rex.

Anno 1210. III. Cal. Jun. & V. Id. Aug. eluvio
ingens VIENNÆ.

Anno 1211. ingens gelu, & nivium copia in agro
VIENNENSI.

Anno 1212. in fonte domus ad rubram crucem di-
ctæ, juxta anticam portam Cisterciensis aulæ, quæ a
S. CRUCE nomen habet, repertus dicitur basiliscus, cu-
jus ectypon lapideum hodie in muri concavo ibidem
cernitur. LAZIUS Rer. Vienn. L. 3. c. 6.

Anno C. 1213. iterata electione FRIDERICUS II. HENRICI VI. filius Romanorum Rex confirmatur.

Anno 1214. OTTO IV. Imperii æmulus, victus a FRIDERICI fautoribus, secedit in Saxoniam, nihil ultra molitus.

Eodem anno UDALRICUS Passaviensis Canonicus, & LEOPOLDO Duci a secretis, Sacellum S. CATHARINÆ in aula ZWETLENSI a se constructum, dotat; MANEGOLDUS vero Ep. Patav. consecrat, & stabilitate donat.

Anno 1216. LEOPOLDUS LEOPOLDI Ducis filius Claustro - Neoburgi ex arbore lapsus præmaturo fato decedit.

Anno C. 1217. LEOPOLDUS Gloriosus inito in terram sanctam itinere, cum ANDREA Hungariæ Rege conscensis Spalatri navibus, e portu solvit.

Anno 1218. OTTO IV. Germaniæ Rex in Saxonia vivere desiit. Hoc accepto nuntio LEOPOLDUS, rebus ad Damiatam præclare gestis, per Hungariam in AUSTRIAM revertitur, ubi sequenti anno advenit.

Anno 1222. magna pompa AGNES filia LEOPOLDI Ducis nubit WERNHARDO Duci Anhaltino VIENNÆ. Chron. Austr. Mortua autem est ante Annum 1248; cum in divisione thesauri a FRIDERICO fratre relicti, nulla illius mentio. CALLES. P. II. Annal. Babenb. in Indice I.

Annus 1223. HENRICO Medlingensi, LEOPOLDI patruo supremus fuit. Hujus in ditione erant MEDLINGA, DRASKIRCHIUM, SALENAVIA, NEUDORFIUM, WALTERSTORFIUM, KAYSERSPERGA, &, ut nonnullis placet, GUMPOLDSKIRCHIUM. Succedit illi HENRICUS filius, Junior dictus.

Anno 1224. quo sacris Christi stigmatibus insignitus est, FRANCISCUS Seraphicus, LEOPOLDO petenti concedit Minores Conventuales, quos (ut refert author sæculi V. Fratrum Minorum VIENNÆ editus, c. 1.) in prædio suo, tum in suburbio collocat, ibidemque ipsis Ecclesiam cum monasterio erigit, quod suburbium successu temporis cum urbe dilatata coaluit. Hoc spatium proinde muris cinctum nondum fuit: sed neque de vicina Ducis aula ulla memoria.

Anno 1225. Cal. Nov. MARGARETA LEOPOLDI Ducis nostri filia, nubit HENRICO Regi, FRIDERICI II. Imperatoris filio, Norimbergæ in magna Principum frequentia. Auxit celebritatem foedus nuptiale alterum, quod ibidem eadem die HENRICUS MARGARETÆ frater cum AGNETE (RICHARDAM nostri appellant) HERMANNI Thuringiæ Landgravii filia contraxit.

Eodem anno Patres a Carmelo dictos, VIENNAM a LEOPOLDO inductos, & in veteri aula (nova jam condita) collocatos ORTILO scribit. De nova aula nihil liquet; & dictos Patres non nisi circa an-

num 1361. stabilem VIENNÆ sedem nactos esse certum fit ex literis INNOCENTII VI. Anno 1360. ad eorum in Alemannia Provinciæ Præsidem datis, quæ sic habent: *Quod vos in Diœcesi Pataviensi locum aliquem vestri ordinis non habetis; & quod Rudolphus Dux Austriae in Villa WIENNENSI dictæ Diœcesis, unum locum dare, & edificare proponit, &c.* Aulam denique ipsam multo post ab ALBERTO III. adeptos esse suo loco videbimus.

Anno 1226. LEOPOLDUS Dux Patres Prædicatores, ex Hungaria submissos, stabili VIENNÆ sede donat. TIMON *in Chronol. Ung.* Translatis nempe alio Templariis, quorum Ecclesia ad B. VIRGINEM Rotundam S. DOMINICI filiis tradita est.

Anno 1228. in Moravia pœnitens obit HENRICUS V. degener LEOPOLDI Ducis filius, *Crudelis* dictus. CALLESIUS P. II. Annal. Babenb. p. 245.

Ad annum 1229. notat BALBINUS Epit. Boh. L. 3. c. 14. a WENCESLAO Bohemiæ Rege, & CHUNRINGIIS non modo AUSTRIAM trans Danubium CREMSIUM usque vastatam, sed Hungariam quoque usque Trenchinium: quin VIENNAM ipsam captam, & non nisi viginti aureorum millibus acceptis redditam esse. AUSTRIÆ vastatio Cremsium usque vera est, quæ tamen exeunte primum anno 1230, vel sequenti evenit: falsa reliqua. Eo quippe tempore nullum WENCESLAO
cum

cum Hungaris bellum erat, ut eorum terras vastaret; captæ autem VIENNÆ nullus Authorum præter Bohemos meminit. V. CALLESIUM Annal. Austr. P. II. pag. 266.

ANNO 1229. FRIDERICUS LEOPOLDI Ducis filius uxorem alteram SOPHIAM THEODORI Lascaris Græcorum Imper. filiam, & sororem MARIÆ UXORIS BELÆ IV. Regis Ungariæ repudiat.

ANNO 1230. VIENNÆ AGNETEM OTTONIS Meraniæ Ducis filiam, neptem GERTRUDIS, quæ fuit mater BELÆ IV. uxorem ducit. Chron. Austr. ad hunc annum.

ANNO eodem LEOPOLDUM Ducem alendis egenis civibus extra portam CARINTHIACAM ad rivum VIENNAM Xenodochium molitum fuisse scribitur; sed literæ autographæ sigillo civitatis & Hospitalis munitæ, anno 1268. 29. Junii datæ, clare docent: Hospitale hoc primordia sua debere privatæ quorundam fidelium erga infirmos derelictos misericordiæ. Titulo S. SPIRITUS gaudet, ut antiquissimum sigillum, & literæ docent. Substitisse jam Anno 1257. ostendit primo suo documento codex membranaceus ejusdem Hospitalis ante 400. annos exaratus. Erat Xenodochium hoc in Germania maximum ante obsidionem primam urbis nostræ, ut ejusdem tum sacer Curio Gregorius HAYML fidem facit. Stetisse fertur eo loco, quo hodiedum antiquissimus colossus perpetuo, ut vulgus arbitratur, lumini alendo constru-

etus cernitur; ego in ejus columnæ inscriptione, quod certitudinem adferret, nihil inveni.

Imminente Anno 1529. Turcarum obsidione, Xenodochii incolæ interim ad portam Cœli traducti sunt: inde everso per obsidionem Xenodochio 1. Martii Anno 1530. latius spatium, nempe Monasterium Virginum sanctæ CLARÆ (quæ hostis metu in Carinthiam dilapsæ sunt) occupavere: in quo, cum antiquum Xenodochium ob novam Urbis munitionem priori loco excitari non posset, FERDINANDI I. consensu permansere, Virginitibus reducibus alio translatis. *Tabul. Xenod. Civ.*

Hoc eodem anno V. Cal. Augusti ad S. Germanum in Apulia vivere desiit LEOPOLDUS VII. *Gloriosus*, AUSTRIÆ DUX. Successit filiorum tertius, FRIDERICUS, cognomento *Bellicosus*. LEOPOLDUS quippe primogenitus jam Anno 1216. ex arbore lapsus Claustro-Neoburgi occubuit. HENRICUS vero filiorum alter, quem Crudelem, Medlingensem alii, sed perperam nominant, Anno 1228. poenitens extinctus fuit. V. CALLESIIUM P. II. Annal. p. 259.

Anno 1232. Ipso Purificatæ VIRGINIS festo in Scottorum templo a GEBHARDO Passaviensi Episcopo gladio accingitur FRIDERICUS cum 200. e ditione sua Nobilibus, veste omnibus rubra alboque baltheo indutis, secundum novam Austriaci scuti formam. Post meridiem recens creati equites depugnare eo in loco, qui inde PEN-

ZING nomen, velut veræ pugnæ *irritamentum* diceres, traxit. Annal. Zwetlenf. T. I. p. 298.

Animadvertendum hic: antiquum AUSTRIÆ scutum non quinque Alaudas, seu aves quascunque, sed simplicem Aquilam fuisse, quemadmodum in omnibus priorum Principum sigillis, & monumentis videre est, & recte notat Reverendissimus HERGOTT T. I. Monum. Austr. dissert. 2. Novi autem scuti rubri, alba fascia secti, FRIDERICO adhibendi causa erat, ne veteribus patris sui administris antiquo sigillo contra se se abutendi potestas esset. Idem HERGOTT, ibidem p. 71.

Novo hoc sigillo usus primum Dux reperitur in literis datis mense Novembri anni 1231. uti videre est apud PHILIBERTUM HUEBERUM in Austria ex Archivo Mellicensi illustrata.

Neque obest, quod PERNOLDUS de gestis anni 1232. scribens asserat: *Equitum vestes rubras fuisse albo interstinctas juxta formam consuetam clypei Austriaci.* Hæc enim a PERNOLDO scripta sunt post annos 35. seu post mortem MARGARETÆ, quo sane tempore forma consuetæ clypei Austriaci jam erat fascia alba in campo rubro: quin & anno 1232. forma hæc consuetæ dici poterat, quandoquidem jam priori anno, ut supra indicavimus, FRIDERICUS eam in sigillis adhibuit.

Quemadmodum priorum AUSTRIÆ Principum, ita & civitatis VIENNENSIS insigne erat simplex Aquila,

ut ex literis civium VIENNENSIVM anno 1228. feria III. ante Pentecosten datis, demonstrat Reverend. HERGOTT. Hoc tempore immutatum a Principe urbis sigillum cum FUHRMANNO existimo; ut sicut antea, ita nunc assimili cum Domino suo subditi uterentur. Novum vero urbis sigillum erat crux alba in campo rubro, vel seorsum, vel postmodum pectori Aquilæ inserta; tale enim Senatus in literis an. 1392. 1451. 1484. & 1538. adhibuit, ut videre est apud PHILIBERTUM HUEBERUM in AUSTRIA ex Archivis Mellicensibus illustrata, ipseque in Tabulario VIENNENSIS urbis conspexi. Et certe per antiquum urbis sigillum, crucem albam in campo rubro esse, innotescit tum ex antiquis numis VIENNENSIBUS, tum ex lapide supra vel juxta salis portam muro olim inserto. Hic lapis, tametsi RICHARDI Angli, & LEOPOLDI Virtuosi simulacra non præferat, exhibet tamen hoc scutum. De lapidis hujus vetustate inde conjicies; quod ejus inscriptionem jam CUSPINIANI tempore longa ætas obliterarit. Vide CUSPINIANUM in HENRICO VI. Imp. & LEOPOLDO VI. Duce.

Commodum hic monendus est mihi lector ex eodem MARQUARDO HERGOTT: a RUDOLPHO IV. primum adhiberi coeptum scutum illud quinque avium volantium speciem exhibens, in literis Anno 1359. & 1365. datis. Idque non ob totidem provincias, quibus Aquila insigne est; neque enim tot provincias, quibus

bus aquila pro scuto esset, moderabatur, & seorsim iterum, adeoque absque compendio, talium provinciarum signa adhibuit: id ergo eo maxime nomine a RUDOLPHO factum, quod supremi in Imperio venationum Magistri munus gereret, primusque petito ex ea dignitate titulo uteretur. Ceterum Aquilas non alaudas esse scutum in turri S. STEPHANI ab ipso RUDOLPHO IV. strui coepta clarissime demonstrat.

Anno 1233. FRIDERICUS Bellicosus Carnioliae portionem, qua emptione patris sui LEOPOLDI, qua dote uxoris suae AGNETIS Meraniae consecutus, se Dominum Carnioliae scribere coepit. Vide FRÖLICHUM in Archontol. Carinth. Part. Post. p. 108.

Anno 1234. FRIDERICUS Dux in campo ad STADLAU solenniter nuptias celebrat sororis suae CONSTANTIAE cum HENRICO Marchione Misniae, praesentibus Regibus Hungariae, & Bohemiae, Archi-Episcopo Salisburgensi, Episcopis Pataviensi, & Babenbergensi: Saxoniae item, & Carinthiae Ducibus, & Landgravio Thuringiae. Vid. Chron. Austr.

Anno C. 1236. a FRIDERICO Imperatore, ob multa, quae ei crimini dabat Caesar, exauthoratur FRIDERICUS Austriae Dux. Exeunte anno VIENNAM accedit Imperator, ad quem eo confluxere summi Imperii Principes, WENCESLAUS Bohemiae Rex, OTTO Dux Bavariae, BERNARDUS Dux Carinthiae, Landgravius Thu-

Thuringiæ HENRICUS , SIGEFRIDUS Moguntinus ,
THEODORICUS Trevirensis, Patriarcha Aquilejensis, Ar-
chimysta Salisburgensis, & Episcopi alii. Hyems hic
acta a Cæsare, & CONRADUS filiorum alter, Germaniæ
Rex nominatus in locum HENRICI primogeniti, jam tum
exauthorati. Vid. CALLES. P. II. Annal. Austr. p. 303.

Anno 1237. Aprili mense Imperator, commora-
tione ad id usque tempus hic prolata, liberis Imperii ci-
vitatibus adscribit Urbem nostram, certisque legibus,
quæ statim juris loco illi essent, & non paucis privilegiis
ornat. Pro scuto iterum Aquilam illi, sed auream in
nigro, ut ajunt, campo præfulgentem assignat; ut ex
litteris FRIDERICI IV. Imperatoris anno 1461. eidem
Urbi datis patescit. Dico Aquilam auream, sed sim-
plicem, non vero bicipitem, quod LAZIO, & FUHR-
MANNO visum est; neque enim usque ad LUDOVICUM
Bavarum & CAROLUM IV. Imperatores, aut innotuerat
veteribus ea bicipitis aquilæ forma, aut in antiquissimis
VIENNENSIVM figillis plurium, quam unius capitis
aquilam est reperire, ut fidem facit MARQUARDUS
HERGOTT T. I. Mon. Austr. De Annis 1228. 1281.
1316. 1447. 1448.

Duplicem demum aquilam auream cum corona inter
capita diademate cinctâ, in campo nigro FRIDERICUS
IV. Imperator urbi nostræ concessit anno 1461; ut ipse
in bulla ejus, quam auream dicunt, in tabulario urbis

VIEN--

VIENNENSIS conspexi, & apud laudatum HERGOTT
T. I. Mon. Austr. Dissert. 2. legitur.

Ordinario tamen sigillo in rebus minoris momenti
urbs nostra & hodie Aquila simplici utitur.

Eodem diplomate publicum Studium, altiorum
etiam classium, quamvis non generale, VIENNENSIBUS
indulfit FRIDERICUS II. Cæsar. Quid enim Imperato-
ria authoritate opus ad constituendos ludi literarii Ma-
gistros, quando vel obscurissima loca certos dandi ju-
ventuti suæ præceptores potestatem habent? sed de his
plura inferius capite separato.

Anno 1237. sub finem Aprilis FRIDERICUS Impe-
rator, antequam professionem VIENNA fusciperet,
duos sui Vicarios in urbe constituit, ECKBERTUM
Bambergensem Episcopum, BERTHOLDI Meraniæ Du-
cis filium, Sanctæ HEDWIGIS & OTTONIS Meraniæ
Ducis fratrem, cum CONRADO Norimbergensi Burg-
gravio: sed ECKBERTO VIENNÆ illo adhuc anno e
vivi migranti, & apud Scotos in medio chori sepulto,
successor datus THEODORICUS DE EBERSTEIN.

Anno 1237. Coenobium Prædicatorum VIENNÆ
consecratur. *Chronic. Austr. & Anon. Leob.*

Anno C. 1240. FRIDERICUS DUX exauthoratus
a Cæsare, VIENNAM cum exercitu redit, urbem
fame ad deditionem cogit, eamque cum provincia, non
invito Cæsare, retinet.

Notit. Vindob.

K

An-

Anno 1242. a Tartaris ex Hungaria erumpentibus VIENNAM obsessam quidam volunt ; sed perpensis IVONIS Narbonensis Clerici , præsentis in loco obsessio verbis, NEOSTADIUM indicari patet. *V. CALLESIUM P. II. Annal. Austr. p. 326.*

Anno 1244. novis apud Pontificem precibus Episcopatum VIENNENSEM sollicitat FRIDERICUS DUX.

Anno C. 1245. FRIDERICUS Cæsar, confirmatis cæteris privilegiis, Crucem deinceps Cæsaream suo diademati imponendi FRIDERICO Duci potestatem facit ; unde Archiducum dignitatem profluxisse nonnulli arbitrantur : verum hunc titulum jam FRIDERICUS I. contribuit, non tamen nisi a RUDOLPHO IV. adhibitum.

Illud singulare, quod Regium quoque nomen Duci aliis literis Cæsar obtulerit, AUSTRIAMQUE & STYRIAM cum CARNIOLIA ad regni honorem Majestatemque eventas voluerit : At FRIDERICUS (si PERNOLDO credimus) Pontificis offensionem veritus, beneficio hoc uti distulit. Plura hac de re invenies apud Clarissimum CALLESIUM Annal. Babenberg. P. II. pag. 337.

Anno 1246. ipsa Divo VITO festa luce FRIDERICUS Bellicosus, Babenbergici nominis postremus, ad LEUTHAM prope NEOSTADIUM, commisso cum Hungaris prælio, victoriam ardentius profecutus interimitur ; nulla prole relicta. *Necrol. Admont. & Claustro-Neob.*